

LXL

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afslutning af Forhyringskontrakter samt Afregning med Søfolk.

(Afgivet af Folkethingets Udvalg den 4de Marts 1874.)

Saaledes som nærværende Lovforslag blev forelagt af Regjeringen, gik det ud paa at opretholde Vaterskontembedet i Kjøbenhavn og at sammendrage og yderligere at udvikle det for dette Embede hidtil gjældende Bestemmelser. De væsentligste af de Forandringer Forslaget er undergaaet i det andet Thing, bestaa i at der er givet Afgang til Ansættelse af Vaterskonten ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Udvalgets Flertal (Wach, Berg, S. P. Christensen, Dam og Müllen) kan hverken tiltræde Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse eller som det foreligger. Man deler den Anskuelse, som paa forskjellig Maade er kommen frem, naar den Gjenstand, Lovforslaget omhandler, har været under Forhandling, og som navnlig i den sidste Tid har yttret sig igjennem en med over 1,200 Underkrifter forsynet Adresse fra Saghyndige omkring i Landet, at det ligesaa lidt er rigtig eller nødvendigt, at bibeholde en særegen Bestillingsmænd som Vaterskont i Kjøbenhavn, som der er eller kan antages at skulle blive nogen Trang til Ansættelse af saadanne Bestillingsmænd udenfor Kjøbenhavn. Selv om man imod os vil fastholde Nødvendigheden af at bevare Vaterskontforeretningerne i det samme Omfang som hidtil, er det vor Overbevisning, at de bør udføres baade i og udenfor Kjøbenhavn af de samme Mænd, som besørge de Søfarendes Ud- og Afmonstring, Mønstringsbestyrerne. Det har foraaarsaget Tidspilde, Udgift og meget unyttigt Skriveeri, at de Søfarende ved Ud- og Afmonstring

og ved Afmonstring i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, som hidtil er foretaget af de samme Mænd, som besørge de Søfarendes Ud- og Afmonstring, Mønstringsbestyrerne. Det har foraaarsaget Tidspilde, Udgift og meget unyttigt Skriveeri, at de Søfarende ved Ud- og Afmonstring i Kjøbenhavn have maattet møde saavel for Vaterskonten som for Mønstringsbestyreren, og der findes efter vor Formening ikke hos den nærmest Vedkommende nogen Erfjendelse af, at denne Ordning har været forbunden med Fordele, som endog kun tilbids have kunnet opveie de paapegede Ulemper. Det er i Anmærkningerne til Lovforslaget udviklet, at det maa anses for at være i Handelsens og Søfartens Interesse, at Overenskomsten om Forhyring indgaas og Afregningen med Mandskabet foregaar paa en for det Offentlige og de vedkommende Private betryggende og altid let bevislig Maade under Tilsyn af en offentlig Myndighed, idet der derved haves Sikkerhed for, at Mandskabet saavel ved Udgaende som ved Hjemkomsten faar, hvad der tilkommer det, og at Mellemværendet med Mandskabet er endeligt berigtiget, saaledes at baade Skibsrhederne og Skibsførerne ere sikrede mod senere Efterkrav. Vi skulle indtil en vis Grad og indenfor en nærmere Begrænsning erkjende Rigtigheden af denne Betragtning, ligesom vi indrømme, at den, Mægling, som under Tilsynet med Afregningen bør kunne udføres af den vedkommende Myndighed, i samme Tilfælde kan virke heldigt. Men deraf følger ingenlunde, enten at vi bør opretholde særegne Vaterskonten, eller at et saadant Tilsyn nødvendig maa foregaa under saa vidtløftige og besværlige Former, som hidtil have været foreskrevne, og som i § 1 i Lovforslaget gaar ud paa at bibeholde udenfor Kjøbenhavn, med Undtagelse af Helsingør, hvor Lov-